

Θεραπεία με ασπιρίνες στην τεχνική εκπαίδευση

της ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗ

Το «όραμα» του υπουργείου Παιδείας για τα επαγγελματικά λύκεια, τα οποία νοσοούν βαριά, εξαντλείται σε δύο σελίδες

Ο μεγάλος «ασθενής» της εκπαίδευσης είναι το τεχνικό κομμάτι της, που συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο αφού μειώνεται το ενδιαφέρον των μαθητών. Τα τεχνικά εκπαιδευτήρια «σπίνονται» πρόχειρα, χωρίς υποδομή και αλλάζουν συχνά όνομα, αλλά το επίπεδο εκπαίδευσης παραμένει πάντοτε χαμηλό.

Η Άννα Διαμαντοπούλου, στην παρουσίαση των προτάσεών της για το νέο σχολείο, αφιέρωσε μόλις δύο σελίδες στο «όραμά» της για τη νέα Τεχνολογική Εκπαίδευση, αν και αναγνωρίζει πλήρως τις αδυναμίες της.

Η ραγδαία εξάπλωση των νέων τεχνολογιών από τη μία πλευρά και οι συνεχείς αποπειρές των εκάστοτε υπουργών Παιδείας για εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της τεχνολογικής εκπαίδευσης, δεν έφεραν το αυτονόητο: την προσέλκυση μαθητών στα τεχνικά σχολεία.

Οι αριθμοί δείχνουν ότι μειώνονται συνεχώς οι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης και χειροτερεύει η αναλογία των μαθητών τεχνικών λυκείων σε σχέση με τα γενικά.

Ο καθηγητής Στρ. Στρατηγάκης, που μελέτησε το θέμα, επισημαίνει ότι «ενώ το 2001 το ποσοστό των μαθητών στα τεχνικά εκπαιδευτήρια, όπως

λέγονταν τότε, ήταν το 41,39% του μαθητικού πληθυσμού των λυκείων, το 2006-7 μειώθηκε στο 32,37% και το 2008-9 στο 30,7%. Η έλλειψη μαθητών έχει φέρει σε αδιέξοδο τους καθηγητές των τεχνικών ειδικοτήτων, που μη έχοντας μαθητές, δεν έχουν και αντικείμενο εργασίας».

Η τεχνική εκπαίδευση, η οποία άρχισε φιλόδοξα τη λειτουργία της, αποσυντονίστηκε τα τελευταία χρόνια. Βασικός παράγοντας, όπως λένε οι καθηγητές, ήταν το γεγονός ότι πάντα αντιμετωπιζόταν από την διψασμένη για πτυχία ανωτάτων σχολών ελληνική κοινωνία αλλά και την πολιτεία ως το «αποπαιδί της εκπαίδευσης».

Η χαριστική βολή

«Οι συνεχείς αλλαγές διέλυσαν τη λειτουργία του τεχνικού λυκείου. Τρεις φορές το άλλαξαν μέσα σε δέκα χρόνια», λέει ο Στρ. Στρατηγάκης. «Το ΤΕΛ (Τεχνικό Επαγγελματικό Λύκειο) μετατράπηκε από τον Γεφ. Αρσένη σε ΤΕΕ (Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο), το οποίο δεν χορηγούσε απολυτήριο λυκείου στους αποφοίτους του, αλλά πτυχίο ειδικότητας.

Το 1999 πρώτη χρονιά των μεταρρυθμίσεων Αρσένη, το 30% των μαθητών επαναλάμ-

βαναν τη β' λυκείου, γιατί δεν κατάφεραν να περάσουν.

Τότε γέμισαν τα ΤΕΕ με μαθητές που δυσκολεύονταν στο γενικό λύκειο και έβλεπαν ως «καταφύγιο» τα τεχνικά σχολεία. Όμως οι συνεχείς εκπαιδευτικές αλλαγές, (κατάργηση εξετάσεων στη β' λυκείου κ.λπ.), έφεραν και πάλι μαθητές στα γενικά λύκεια, αφού έπαψαν να έχουν μεγάλες δυσκολίες, αδειάζοντας για ακόμα μια φορά τα ΤΕΕ».

Πολλοί καθηγητές υποστηρίζουν ότι η χαριστική βολή δόθηκε το 2006, πρώτη χρονιά εφαρμογής του θεσμού των ΕΠΑ.Λ. (Επαγγελματικά Λύκεια) και των ΕΠΑ.Σ. (Επαγγελματικές Σχολές).

«Η Μαριέττα Γιαννάκου», συνεχίζει ο καθηγητής «μετέτρεψε τα ΤΕΕ ξανά σε λύκεια, ενισχύοντας τα μαθήματα γενικής παιδείας και μειώνοντας τα μαθήματα ειδικότητας. Επιπλέον κατάργησε τις περισσότερες ειδικότητες, με αποτέλεσμα από 41 να μειωθούν μόλις στις 17, ενώ συγχρόνως το θετικό που φαίνεται ότι αποκόμισαν ήταν η μείωση του κόστους λειτουργίας τους. Αλλαγή στην αλλαγή φτάσαμε στην πλήρη απαξίωση της τεχνικής εκπαίδευ-

σης και για να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος της προχειρότητας, φτάνει να πούμε ότι τα ΤΕΕ δεν είχαν καν βιβλία. Στα σχολεία εστάλησαν cd-rom γιατί δεν προλάβαιναν να εκτυπωθούν, ενώ τα ΕΠΑ.Λ. δεν απέκτησαν ποτέ βιβλία. Η κατάσταση βολεύτηκε δίνοντας κάποια εγχειρίδια από το γενικό λύκειο και κάποια από τα υπάρχοντα των ΤΕΕ».

Λάθος προτεραιότητες

Τα ποσά που ξοδεύονται για αυτό το κομμάτι της εκπαίδευσης είναι δυσανάλογα μεγάλα σε σχέση με το αποτέλεσμα. Σύμφωνα με στοιχεία του μέλους του δ.σ. της ΟΛΜΕ, Θ. Κοτσυφάκης, υπάρχει καταγεγραμμένο το ποσό που δόθηκε από το ΕΠΕΑΕΚ (τα κοινοτικά κονδύλια για την εκπαίδευση) μέχρι 31/12/2008.

Από τα περίπου 2,6 δισ. ευρώ που δόθηκαν συνολικά στην παιδεία, τα 445 εκατ. διοχετεύθηκαν στην τεχνική εκπαίδευση. Στα τεχνικά εκπαιδευτήρια του υπουργείου Παιδείας, στις τεχνικές σχολές του ΟΑΕΔ και σε σχολές άλλων υπουργείων.

«Ο προσανατολισμός που είχαν αυτά τα κονδύλια», υπογραμμίζει ο Θ. Κοτσυφάκης, «δεν ήταν προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της υλικοτεχνικής υποδομής, όπως π.χ. δημιουργία κτιρίων, εργαστηρίων, βιβλιοθηκών κ.λπ. Δεν δόθηκαν κονδύλια για ουσιαστική επιμόρφωση των καθηγητών αφού περιορίστηκαν σε ψευτοσεμινάρια ολίγων ωρών.

Αντίθετα, το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων χρησιμοποιήθηκε σε δευτερεύοντα προγράμματα, όπως η ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας των νέων και σε ιδιωτικές εταιρείες για να αξιολογήσουν το αποτέλεσμα της εφαρμογής αυτών των προγραμμάτων».

Αλλη μία φορά το υπουργείο Παιδείας

επαγγέλλεται αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης. Η Άννα Διαμαντοπούλου ανακοίνωσε ότι θα γίνει ειδικός νόμος-πλαίσιο.

Ενα από τα βασικά χαρακτηριστικά του θα είναι η «διασφάλιση της εισαγωγής των αποφοίτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μέσα από ειδικό πρόγραμμα γενικής παιδείας που θα επιλέγει ο μαθητής στο τρίτο έτος σπουδών του».

Το νομοθέτημα, λέει η υπουργός, θα διασφαλίζει ότι: Η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση θα αποτελεί διακριτή εκπαιδευτική βαθμίδα.

Θα λειτουργήσει το «Τεχνολογικό Λύκειο» που θα συνδέεται με την περιφέρεια και την τοπική οικονομία.

Θα δίδεται δυνατότητα επιλογών προγραμμάτων.

Θα κατοχυρώνονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.

Θα λειτουργήσουν Πειραματικά Τεχνολογικά Λύκεια σε συνεργασία με τα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια.

Θα είναι πιο «τυχερή» η τεχνική εκπαίδευση αυτή τη φορά; Η εμπειρία του παρελθόντος δεν επιτρέπει αισιοδοξία, λένε οι καθηγητές, που επισημαίνουν ότι αν το τεχνικό σχολείο γίνει ελκυστικό και λειτουργήσει σωστά και ο επαγγελματικός προσανατολισμός, τότε ο έλληνας γονιός θα προτιμήσει το παιδί του εργαζόμενο υδραυλικό, παρά άνεργο δικηγόρο.

Τρεις φορές μέσα σε δέκα χρόνια άφληξε το καθεστώς στα επαγγελματικά εκπαιδευτήρια, αήλια το επίπεδο σπουδών παραμένει χαμηλό.